
PRZEŁAMAĆ SIĘ (1) *vb pf*

inf przeł(a)mać się.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVIII w. s.v. przełamać.

Zrozumieć z trudem, rozwiązać trudne problemy; przen: A ci którzy dowcipu żelaznego doścąpili/ [...] takowym nic zdrożnego ani trudnego nieieft/ wyiawłzy [!] by fię tam przełamać chcieli/ kedyby [!] pierwey wżyftko połamać potrzebá/ to ieft/ wyiawłzyby fię nierównych rzeczy kufili. KwiatKsięż L2.

Formacje współrdzenne cf ŁAMAĆ.

SBu